

Papapa Netopýři

Jak už jsem jednou říkala, nemůžeme se prostě jednou v klidu probudit, hezky se najíst, dát si dobrý čajíček či kakao, a pak mít poklidné dopoledne? HAHAHA pěkný *ftípeček*.

Ráno koukám a koukám, a co vidím, teda spíše co nevidím, kroniku, kterou měli naši zodpovědní plantážníci hlídat. V tu chvíli jsme ještě nevěděli, kdo tu kroniku ukradl, a proto zavládl zmatek a neoprávněné nařčení členů Rudých křídel ze špatného hlídání tábora. Ovšem kdo v tuto chvíli měl hlídku? Mmm?? Dospělí plantážníci!! To však nikdo nevěděl.

S rozumem v koncích se naši plantážníci posilnili cereáliemi. A co dál? Co řeknou Rychlým šípům? Vždyť jim slíbili, že u nich bude v bezpečí. Naštěstí jsme nad tím nemuseli hloubat moc dlouho. Ještě dopoledne

byli plantážníci navštíveni klubem Netopýrů. Ti nezbedníci ukradli kroniku, a ještě s námi chtěli usmlouvat nějaký výměnný obchod. Nehorázné! Otřesné! Ale pokud chtěli mít alespoň malou naději na dostání kroniky zpátky, museli si vyslechnout, co chtějí. Bohužel ani toho jsme se nedočkali. Jediné, co zatím chtěli bylo, abychom vyslali zástupce z každého klubu, který by je doprovodil do tábora Rychlých šípů. Tak jsme, i když neradi, poslali dobrovolně 4 chudinky plantážníky do spárů členů jednoho z nejagresivnějších klubů v okolí. Předem se omlouváme jejich rodičům, pokud se vrátí s nějakou újmou na zdraví.

Rozhodli jsme se, že si zahrajeme na špióny a budeme je sledovat až do RŠ tábořiště. Tam naši plantážníci vylezli, polovina v žabkách, obrovský krpál posetý šiškami a jehličím. V bezpečí se dostali až nahoru a pozorující schůzku obou klubů a očekávající mírovou domluvu vidí, jak Rychlé šípy jsou obklopeni a zajati Netopýry.

podrazácký! V obavě o svoje bezpečí ale nezakročili a vrátili se do tábora.

Je odpoledne, po obídku, jsme odpočinutí, proběhl nějaký ten florbálek a naši plantážníci se vydávají s Martinou na místo, kde prý

Rychlé šípy jsou uvězněny. S trochou štěstí a za pomoci Vontky Martiny je děti nalézají a dochází k bitvě. Nedokážete si ani představit s jakou silou a vervou plantážníci zmydlili Netopýry. Mlátili do nich hlava nehlava, starší hadrovými koulemi a mladší šiškami. Zahnali je a Netopýři jim dokonce dobrovolně předali klíč od řetězu, jejímž byli Rychlé šípy přivázané ke stromu.

VÝBORNĚ PLANTÁŽNÍCI!

-Majda x

Stalo se jedné noci

Po odvážných kouscích plantážníků, kteří donesli kroniku pod vlajku, zavládl v táboře klid. Na Rudých křídlech visela velká zodpovědnost... Uhlídat celý tábor včetně vlajky, vlajek a kroniky je teda pořádný kus práce... O to víc, když jsem se musela při rozdělování hlídek vystačit s pár odvážnými... Zbylí plantážníci, po noční trase šli ulehnout do svých postelí. První hlídku jsem nemusela ani budit. Prostě si vzali baterku, co kdyby náhodou... to víte, netopýři v noci nejsou vidět... a aby byli lépe vidět, použili "rudáci" právě tyhle světelné baterky, které nám věnoval "Cimba". Čas plynul, jedna hlídka střídá druhou... víc jich nebylo. Vše je na svém místě, žádná změna. Jako zodpovědný člen Křidel posílám hlídku po dané době spát a sama s dalšími členy větších plantážníků přebíráme zodpovědnost za vše, co se v táboře děje, špitne a

mihne...Jenže... to víte, znáte, nebo dnes poznáte... Velký Plantážnici.. abyste věděli, to jsou ty úplně největší, né výškově, i když možná... ale spíše věkově... hlídali... hlídali... ale neuhlídali. Kde se vzali, tu se vzali Netopýři. Zrovna jsme se lehce vzdálili k vrátkům, protože byl odtamtud slyšet divný zvuk, v ten moment zůstala kronika opuštěná... sama samotinká tam zůstala... vlastně o samotě dlouho nezůstala... Teď je v rukou Mažňáka... ale kdo ví, třeba se nám podaří jí získat zpět.

-EII

Jo, tady je vlastně táborová hra

Boj o body mezi plantážníky vrcholí...

Cesta za dobrodružstvím s Rychlými šípy je náročná, dobrodružná a místy nevyzpytatelná. Ačkoliv máme všechny čtyři party společný cíl, je všem nadmíru jasné, že Stínadla nejsou místem pro třasořitky, a proto všichni chceme být těmi, kteří přispějí k nalezení Ježka nejvíce.

V začátku si velmi dobře vedly Mrštné ještěrky – kvíz o Rychlých šípech vyplnily na 100 % a přidaly i bonusové odpovědi. Třetí den se jim navíc dařilo i na sportovním poli. Získaly nejvíce bodů v ringovém a fotbalovém klání, a nechaly tak ostatní týmy daleko za sebou. Členové Rudých křídel měli pro změnu od začátku smůlu a nedařilo se jim ani čtvrtý den, kdy při osvobozování významných ženských postav historie nasbírali nejmenší počet “žen”. Velice se ale začalo dařit Sluneční záři a svůj úctyhodný výkon 7,5 (z osmi celkových) osvobozených žen korunoval Honza nalezením Martiny, za což žlutí dostali 10 bonusových bodů a vítězství bylo nasnadě.

Pátý den jsme poprávu po náročném dni sjíždění divoké řeky dostali všichni po čtyřech bodech, protože cílem bylo určitě dojet do cíle bez ztrát na členech a to jsme splnili.

Lítý boj pokračoval dnem šestým, kdy jsme vyšli do boje v poněkud jemnější disciplíně a tou bylo vaření. Pokud bylo cílem neotrávit Losnu a Martinu, pak jsme všichni splnili. Úroveň gastronomických výtvorů se však velmi lišila a porota po pečlivém ochutnávání a očuchávání rozhodla, že nejlepší party uspořádali červení Křídla a tam započala jejich cesta k bodové špici.

Ani dnes jsme neodpočívali a vydali se do boje s Netopýry, abychom osvobodili Rychlé šípy z jejich zajetí. Po překonání překážkové dráhy jsme byli vybaveni palební municí a hadrovými koulemi a šiškami jsme doslova ubili Netopýry, aby nám vydali klíč k osvobození Šípáků. Nejlepšími lovci se ukázali opět Rudá křídla a pokračují ve své silné jízdě. Do dalších dní držíme palce zejména zeleným Ještěrkám a modrým Borůvkám, aby se jim také dařilo.

Na závěr přinášíme aktuální bodový stav:

Rudá křídla 16 b.

Sluneční záře 17 b.

Mrštné ještěrky 18 b.

Divoké borůvky 15 b.

-Marcelka

Láska prochází žaludkem

Začíná TO ranní písničkou a končí až ukolébavkou na dobrou noc. Po popřání dobré chuti: „Dobrou chuť ham, ať to v bříšku mám! "už začíná koncert pro naše chuťové pohárky, který je v režii naší úžasné Danušky. Určitě se mnou budete souhlasit s tím, že nasycený táborník = šťastný táborník. Okolo jídla se točí téměř všechno. My jsme šťastní a spokojeni celý den, protože kuchyň „ U Danušky“ by si 100% zasloužila nejméně jednu Michellinskou hvězdu.

Snídaně se podává v podobě švédského stolu. Na výběr je pečivo, šunka, sýr, marmeláda, máslo, různé druhy zeleniny a cereálie. Občas je snídaně zpestřena jogurtem, pomazánkou či jinou mňamkou.

Obědové menu je složeno ze dvou chodů - polévky a hlavního jídla, ke kterému se podává zeleninová příloha nebo salát. Dosud jsme mohli ochutnat báječnou svíčkovou s knedlíkem, kuře s pečeným bramborem, šťavnatý hamburger a další speciality.

Také večere je pestrá, nápaditá a chutná. Během dne se táborníci mohou posilnit dopolední a odpolední svačinou, a pro obzvlášť hladové vlky se vždy najde něco k snědku jako druhá večere.

Danuška vaří z kvalitních surovin a myslí i na ty, kteří dávají přednost vegetariánské či veganské stravě, nebo mají alergie na některé potraviny. Jíme zdravě a vydatně. Vychytávky Ládi Hrušky zde rozhodně nenajdete.

Danuška není jen vynikající kuchařkou, ale i člověk s velkým srdcem, který se snaží nasytit těla, ale i duše všech přítomných. Vaří s láskou a vždy se snaží všem vyhovět. Nic pro ní není nemožné. Je tady pro děti, je tady pro NÁS. Danuško, děkujeme!

-Sašenka, Dospělí plantážníci

Co my tady vlastně furt naháníme?

Je nás patnáct: Silák, Mrštňák, Vytrvalec, Dobročinka, Nemluvka, Uzlík, Pyrománek, Logik, Šikula, Botanik, Knihomol, Topograf, Pamatovák, Zdravotníček a Hvězdopravec. Kdo by si myslel, že jsme Sněhurčini trpaslíci, ten by se ale pletl. Jsme totiž bobříci a na letošním táboře jsme lovnou zvěří. Ale nebojte se, k týrání zvířat nedochází... našimi lovci jsou šikovné, roztomiloučké děti, které se při lovu stávají lepšími lidmi... Lapit nás jim pomáhají starší kamarádi. Vždycky ráno se děti-lovci rozdělí k akčňákům podle toho, kterého z nás, bobříků, chtějí ten den ulovit. Během celého dne se pak s akčňákem setkávají a povídají si, trénují, zkouší, dozvídají se spoustu zajímavostí. Před večeří se „vydávají na lov“, skládají

zkoušku. A většinou jsou úspěšní. U táboráku pak získají od „svého“ akčňáka razítko do zpěvníku a jejich kožený amulet-hexagon, který nosí na krku, ozdobí další barevný řemínek. Až si, milí rodiče, budete u autobusu své děti přebírat, ani je nepoznáte... Přijedou fyzicky zdatnější, s přetlakem vědomostí a dobrým srdcem! Proto voláme BOBŘÍKŮM ZDAR! A těm táborovým zvláště. ☺
-Dospělý plantážník Verča

Řekni kde ty vosy jsou. Co se s nimi mohlo stát?

Na táboře se vždy najde něco, co nám znepríjemní jinak hezky strávený čas. Každý rok je tímto rušivým faktorem něco jiného. Obvykle vosy, minulý rok se přidal i déšť- a to do té míry, že vyhnal část AK ze stanu na několik nocí, na některých táborech jsou strašákem také pokrmy z táborové kuchyně. Ale letos? Deštík je spíš vítaným hostem, vosy jakoby vymřely, z kuchyně vychází samé dobroty... Letošním tábornickým

postrachem jsou mravenci. Tyto malé šestinohé potvůrky se do nás pustily v táboře i v lese a jejich štípancům neunikli ani ti nejmenší táborníci. Kamkoliv si sednete, tam se záhadně objeví mraveniště nebo alespoň jeden našťvaný mravenec. Ale lepší pár štípanců od mravenců, než vosí hnízdo za branou, a nebo rezavý připínáček pod stanem. Každopádně máme letos štěstí, že se vosy odporoučely kamsi do neurčita.

-Hanka

